

*Матрична алгебра – найдивовижніший приклад того,
як одна і та сама закономірність зустрічається
під час найрізноманітніших обставин.*

У. Сойєр

ЛЕКЦІЯ 2-3

ВИЗНАЧНИКИ ТА ЇХ ВЛАСТИВОСТІ. ОБЕРНЕНА МАТРИЦЯ

Початок зародження теорії визначників припадає на XVII ст. і належить великому німецькому математику Готфріду – Вільгейму Лейбніцу (Leibnitz, 1648–1716). У 1750 р. шведський математик, ректор Стокгольмського університету Карл Крамер обґрунтував загальний закон побудови визначника і вивів загальні формули для розв’язування систем n лінійних рівнянь з n невідомими.

Визначник (детермінант) – це одна з характеристик квадратної матриці. На прямокутні матриці поняття визначників не поширюється.

Визначник матриці A позначають

$$\Delta, \text{ або } \det A, \text{ або } \begin{vmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix}.$$

■ **Визначником матриці першого порядку** $A = (a_{11})$ називають величину, яка дорівнює єдиному елементу цієї матриці: $\det A = a_{11}$.

■ **Визначником матриці другого порядку** $A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix}$ називається

число $a_{11} \cdot a_{22} - a_{21} \cdot a_{12}$:

$$\det A = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11} \cdot a_{22} - a_{21} \cdot a_{12}.$$

Приклад. Обчислити визначник матриці $A = \begin{pmatrix} 5 & 1 \\ 3 & 4 \end{pmatrix}$.

За означенням визначник матриці A дорівнює різниці добутків елементів головної та побічної діагоналей: $\det A = 5 \cdot 4 - 3 \cdot 1 = 17$.

Для формулювання правила обчислення визначників третього та вищих порядків означимо деякі нові поняття.

■ **Мінором** M_{ij} **елемента** a_{ij} **квадратної матриці** A n -го **порядку** **називається** **визначник** **матриці** $(n-1)$ -го **порядку**, **отриманої** **викреслюван-ням** **елемента** a_{ij} **разом із рядком та стовпцем**, в яких знаходиться цей **елемент**.

■ **Алгебраїчним доповненням** A_{ij} **елемента** a_{ij} **матриці** A **називається** **добуток мінора** **цього елемента** **на множник** $(-1)^{i+j}$. Тобто

$$A_{ij} = (-1)^{i+j} M_{ij}.$$

Приклад. Для матриці $A = \begin{pmatrix} 3 & 5 & 4 \\ -1 & 2 & 7 \\ 5 & 6 & 1 \end{pmatrix}$ мінором M_{23} елемента $a_{23} = 7$ є визначник

$$M_{23} = \begin{vmatrix} 3 & 5 \\ 5 & 6 \end{vmatrix} = 18 - 25 = -7, \text{ а алгебраїчне доповнення цього елемента } A_{23} = (-1)^{2+3} \cdot (-7) = 7.$$

■ **Визначником матриці** n -го **порядку** **називається** **число**, яке **дорівнює** **сумі добутків усіх елементів деякого рядка або стовпця цієї матриці** **на алгебраїчні доповнення цих елементів**:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = \sum_{j=1}^n a_{ij} A_{ij} = \sum_{i=1}^n a_{ij} A_{ij},$$

причому перша рівність називається **розкриттям визначника за i -м рядком**, а друга – **розкриттям визначника за j -м стовпцем**.

Приклад. Розкриємо визначник матриці $A = \begin{pmatrix} 3 & 5 & 4 \\ -1 & 2 & 7 \\ 5 & 6 & 1 \end{pmatrix}$, наприклад, за першим

$$\text{рядком: } \det A = \sum_{j=1}^3 a_{1j} A_{1j} = a_{11} A_{11} + a_{12} A_{12} + a_{13} A_{13}.$$

Визначаємо усі необхідні компоненти:

$$\begin{array}{lll} a_{11} = 3; & M_{11} = \begin{vmatrix} 2 & 7 \\ 6 & 1 \end{vmatrix} = 2 - 42 = -40; & A_{11} = (-1)^{1+1}(-40) = -40; \\ a_{12} = 5; & M_{12} = \begin{vmatrix} -1 & 7 \\ 5 & 1 \end{vmatrix} = (-1) - 35 = -36; & A_{12} = (-1)^{1+2}(-36) = 36; \\ a_{13} = 4; & M_{13} = \begin{vmatrix} -1 & 2 \\ 5 & 6 \end{vmatrix} = -6 - 10 = -16; & A_{13} = (-1)^{1+3}(-16) = -16. \end{array}$$

Тепер підставляємо знайдені числа у формулу: $\det A = 3 \cdot (-40) + 5 \cdot 36 + 4(-16) = -4$. Якщо розкрити визначник цієї матриці за довільним іншим рядком чи стовпцем, результат не зміниться (переконайтесь у цьому самостійно).

■ Квадратна матриця називається **виродженою (особливою)**, якщо її визначник дорівнює нулю. Матриця називається **невиродженою (неособливою)**, якщо її визначник відмінний від нуля.

Матриця $\begin{pmatrix} 3 & 5 \\ 6 & 10 \end{pmatrix}$ є виродженою, оскільки її визначник дорівнює нулю:

$$\begin{vmatrix} 3 & 5 \\ 6 & 10 \end{vmatrix} = 3 \cdot 10 - 5 \cdot 6 = 0.$$

Крім методу розкриття визначника за довільним його рядком або стовпцем для обчислення визначників третього порядку, можна використати також **метод трикутників**, або **метод Сар'юса**. Метод трикутників схематично зображають так:

$$\begin{array}{ccc} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} & - & \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} ; \\ (1) & & (2) \end{array}$$

Ця схема означає, що визначник третього порядку дорівнює різниці двох величин:

- перша дорівнює сумі трьох доданків, кожен з яких дорівнює добутку певних трьох елементів матриці: елементів головної діагоналі та елементів, які знаходяться у вершинах двох трикутників, зображених на схемі (1);
- друга дорівнює сумі таких добутків: елементів побічної діагоналі та елементів, які знаходяться у вершинах двох трикутників, зображених на схемі (2).

Тобто

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} = (a_{11}a_{22}a_{33} + a_{21}a_{32}a_{13} + a_{12}a_{23}a_{31}) - (a_{31}a_{22}a_{13} + a_{11}a_{32}a_{23} + a_{21}a_{12}a_{33}).$$

Метод Сар'юса полягає у такому. Допишемо до визначника 1-й та 2-й його стовпці. З'єднаємо суцільною лінією ті три трійки елементів, які отримують паралельним перенесенням головної діагоналі; пунктирною лінією з'єднаємо три інші трійки елементів, які отримують паралельним перенесенням побічної діагоналі. Визначник дорівнює сумі добутків елементів, спо-

лучених суцільними лініями без суми добутків елементів, сполучених пунктирними лініями:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix}$$

$$= a_{11}a_{22}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} + a_{13}a_{21}a_{32} - a_{31}a_{22}a_{13} - a_{32}a_{23}a_{11} - a_{33}a_{21}a_{12}.$$

Очевидно, що одержані формули збігаються із попередніми, тобто значення визначника не залежать від застосованого методу обчислення.

ВЛАСТИВОСТІ ВИЗНАЧНИКІВ

1. *Визначник матриці дорівнює визначнику транспонованої до неї матриці: $\det A = \det A^T$.*

Приклад. $A = \begin{pmatrix} 2 & 7 \\ 4 & 5 \end{pmatrix}$, $A^T = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ 7 & 5 \end{pmatrix}$. Тоді $\det A = -18$; $\det A^T = -18$.

Ця властивість забезпечує справедливості властивостей, які будемо формулювати для рядків матриці і для її стовпців.

2. *Якщо переставити місцями два рядки матриці, то визначник матриці змінить лише знак:*

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{k1} & a_{k2} & \dots & a_{kj} & \dots & a_{kn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{k1} & a_{k2} & \dots & a_{kj} & \dots & a_{kn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix}, \quad k, s = \overline{1, n}.$$

3. *Визначник не змінюється, якщо до будь-якого рядка матриці додати інший її рядок, помножений на довільне число:*

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{k1} & a_{k2} & \dots & a_{kj} & \dots & a_{kn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{k1} + \lambda a_{s1} & a_{k2} + \lambda a_{s2} & \dots & a_{kj} + \lambda a_{sj} & \dots & a_{kn} + \lambda a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix}, \quad k, s = \overline{1, n}.$$

4. Визначник верхньотрикутної (нижньотрикутної) матриці дорівнює добутку її діагональних елементів:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a_{kj} & \dots & a_{kn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & a_{jj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = a_{11} \cdot a_{22} \cdot \dots \cdot a_{jj} \cdot \dots \cdot a_{nn}, \quad j = \overline{1, n}.$$

Якщо хоча б один діагональний елемент трикутної матриці дорівнює нулеві, то її визначник дорівнює нулю.

5. Якщо хоча б один із рядків матриці складається з нулів, то її визначник дорівнює нулю:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & 0 & \dots & 0 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = 0.$$

Цю властивість можна легко перевірити, розкриваючи визначник за нульовим рядком.

6. Визначник матриці, яка містить два однакові рядки, дорівнює нулю:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = 0.$$

Справді, у такому визначнику легко одержати нульовий рядок, додаючи до одного з двох однакових рядків інший, помножений на (-1) , тобто застосувавши властивість 3.

7. Якщо усі елементи будь-якого рядка матриці помножити на деяке число λ , то її визначник помножиться на це число, тобто спільний множник будь-якого рядка можна виносити за знак визначника:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \lambda a_{k1} & \lambda a_{k2} & \dots & \lambda a_{kj} & \dots & \lambda a_{kn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = \lambda \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{k1} & a_{k2} & \dots & a_{kj} & \dots & a_{kn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix}, \quad k = \overline{1, n}.$$

Наприклад, $\begin{vmatrix} 2 & 7 \\ 6 & 9 \end{vmatrix} = 2 \cdot 9 - 6 \cdot 7 = -24$, і $3 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 7 \\ 2 & 3 \end{vmatrix} = 3 \cdot (2 \cdot 3 - 2 \cdot 7) = -24$.

8. Визначник матриці, яка містить два пропорційні рядки, дорівнює нулю:

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \lambda a_{s1} & \lambda a_{s2} & \dots & \lambda a_{sj} & \dots & \lambda a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = \lambda \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1j} & \dots & a_{1n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{s1} & a_{s2} & \dots & a_{sj} & \dots & a_{sn} \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nj} & \dots & a_{nn} \end{vmatrix} = 0, \quad s = \overline{1, n}.$$

Ця властивість є наслідком трьох попередніх.

Наприклад, $\begin{vmatrix} 2 & -3 \\ 6 & -9 \end{vmatrix} = 3 \cdot \begin{vmatrix} 2 & -3 \\ 2 & -3 \end{vmatrix} = 3 \cdot 0 = 0$.

9. Визначник добутку двох матриць дорівнює добутку їх визначників:
 $\det(A \cdot B) = \det A \cdot \det B$.

Приклад. Нехай $\det A = \begin{vmatrix} -1 & -3 \\ 2 & -9 \end{vmatrix} = 15$, $\det B = \begin{vmatrix} 4 & 2 \\ -1 & 0 \end{vmatrix} = 2$, тоді $\det A \cdot \det B = 15 \cdot 2 = 30$.

Але $A \cdot B = \begin{pmatrix} -1 & -2 \\ 17 & 4 \end{pmatrix}$, і визначник добутку $\det(A \cdot B) = \begin{vmatrix} -1 & -2 \\ 17 & 4 \end{vmatrix} = 30$. Одержані результати є однакові.

МЕТОДИ ОБЧИСЛЕННЯ ВИЗНАЧНИКІВ n -ГО ПОРЯДКУ

1. Метод пониження порядку.

Він полягає у тому, що перш ніж розкривати визначник за деяким стовпцем або рядком

$$\det A = a_{1j}A_{1j} + a_{2j}A_{2j} + \dots + a_{nj}A_{nj} = a_{i1}A_{i1} + a_{i2}A_{i2} + \dots + a_{in}A_{in},$$

утворюють у цьому рядку (стовпцеві) якомога більше нульових елементів.

Справедливим є твердження:

- У довільно вибраному рядку (стовпці) визначника скінченною кількістю застосувань властивостей визначників можна утворити усі, окрім, можливо одного, нульові елементи. ■

Це означає, що після описаних перетворень, обчислення визначника n -го порядку зведеться до обчислення на один порядок нижчого визначника.

Приклад. Обчислити визначник методом пониження порядку:

$$\det A = \begin{vmatrix} 1 & -1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & -1 & 2 \\ 2 & 5 & -3 & 4 \\ 3 & 0 & 0 & 3 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & -1 & 1 & 1 \\ 0 & 3 & -3 & 0 \\ 0 & 7 & -5 & 2 \\ 0 & 3 & -3 & 0 \end{vmatrix} = 1 \cdot \begin{vmatrix} 3 & -3 & 0 \\ 7 & -5 & 2 \\ 3 & -3 & 0 \end{vmatrix} = 2 \cdot (-1)^5 \begin{vmatrix} 3 & -3 \\ 3 & -3 \end{vmatrix} = 0.$$

На першому кроці утворили нулі у першому стовпці. Для цього до другого та третього рядків додали перший, помножений на (-2) , а до четвертого додали перший, помножений на (-3) . Розкрили визначник за першим стовпцем і одержали один визначник третього порядку. Оскільки усі, крім другого, елементи третього стовпця дорівнюють нулеві, то розкрили визначник за цим стовпцем. В одержаному визначнику другого порядку є два однакові рядки, тому він дорівнює нулеві.

Якщо зауважити на передостанньому кроці, що другий і четвертий рядки є однакові, то вже тоді можна зробити висновок, що $\det A = 0$.

2. Метод зведення до трикутної форми

- Визначник довільної матриці скінченною кількістю застосувань властивостей визначників можна звести до визначника верхньотрикутної матриці. ■

Приклад. Обчислити визначник методом зведення до трикутного вигляду:

$$\Delta = \begin{vmatrix} 2 & 6 & -1 & 11 & 10 \\ 2 & 6 & -1 & 9 & 13 \\ 1 & 2 & -1 & 3 & 4 \\ 3 & 6 & -3 & 9 & 14 \\ -1 & -2 & 3 & 1 & -1 \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 & 3 & 4 \\ 2 & 6 & -1 & 9 & 13 \\ 2 & 6 & -1 & 11 & 10 \\ 3 & 6 & -3 & 9 & 14 \\ -1 & -2 & 3 & 1 & -1 \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 & 3 & 4 \\ 0 & 2 & 1 & 3 & 5 \\ 0 & 2 & 1 & 5 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 2 & 4 & 3 \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 & 3 & 4 \\ 0 & 2 & 1 & 3 & 5 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & -3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 2 & 4 & 3 \end{vmatrix} = - \begin{vmatrix} 1 & 2 & -1 & 3 & 4 \\ 0 & 2 & 1 & 3 & 5 \\ 0 & 0 & 2 & 4 & 3 \\ 0 & 0 & 0 & 2 & -3 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 2 \end{vmatrix} = -16.$$

Спочатку переставили місцями перший і третій рядки (знак визначника змінився на протилежний), домігшись рівності $a_{11} = 1$ (з числом 1 легко шукати спільне кратне). На другому кроці перетворюють на нулі елементи першого стовпця, додаючи до другого, третього, четвертого рядків перший, помножений відповідно на (-2) , (-2) , (-3) , а до п'ятого – додаючи перший рядок без змін. Перший рядок залишають далі без змін. На третьому кроці

елемент $a_{32} = 2$ перетворюють на нуль, додаючи до третього рядка другий, помножений на (-1) . На двох останніх кроках міняють місцями третій і п'ятий та четвертий і п'ятий рядки відповідно, змінюючи знак визначника на протилежний. Одержана матриця, визначник якої обчислюють, є трикутна, тому її визначник дорівнює добутку діагональних елементів $\Delta = -1 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 = -16$.

ОБЕРНЕНА МАТРИЦЯ

Природним є запитання: чи можна означити для матриці A елемент, обернений стосовно операції множення?

■ **Оберненою** до квадратної матриці A називається така матриця A^{-1} , що

$$A \cdot A^{-1} = A^{-1} \cdot A = E.$$

Наступне запитання стосується умов існування такої матриці і правил її відшукування. Відповідь дає теорема:

□ Для того, щоб для квадратної матриці A існувала обернена, необхідно і досить, щоб ця матриця була не виродженою. Обернена матриця, якщо вона існує, єдина і її знаходять за формулою

$$A^{-1} = \frac{1}{\Delta} \cdot \begin{pmatrix} A_{11} & \cdots & A_{1n} \\ A_{21} & \cdots & A_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ A_{n1} & \cdots & A_{nn} \end{pmatrix}^T, \text{ де } A_{ij} - \text{алгебраїчні доповнення елементів } a_{ij}. \blacksquare$$

Доведення. (Необхідність).

Нехай для матриці A існує обернена A^{-1} . Згідно з означенням $A^{-1} \cdot A = E$. За властивістю визначників $\det A^{-1} \cdot \det A = \det(A^{-1} \cdot A) = \det E = 1$. Звідки $\det A^{-1} \cdot \det A = 1$, а отже, $\det A \neq 0$.

Достатність. Нехай $\Delta = \det A \neq 0$. Доведемо спочатку, що обернена матриця, якщо вона існує, є єдина. Доведення виконаємо від супротивного. Нехай існують дві матриці X та Y такі, що $X \cdot A = A \cdot X = E$, $Y \cdot A = A \cdot Y = E$, тоді $X = X \cdot E = X \cdot (A \cdot Y) = (X \cdot A) \cdot Y = E \cdot Y = Y$, тобто $X = Y$ — обернена, вона єдина і її позначають A^{-1} . Простою перевіркою можна переконатись, що

$$A^{-1} = \frac{1}{\Delta} \begin{pmatrix} A_{11} & \cdots & A_{1n} \\ A_{21} & \cdots & A_{2n} \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ A_{n1} & \cdots & A_{nn} \end{pmatrix}^T,$$

де A_{ij} — алгебраїчні доповнення елементів a_{ij} матриці A .

Матрицю $A^* = \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} & \dots & A_{1n} \\ A_{21} & A_{22} & \dots & A_{2n} \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ A_{n1} & A_{n2} & \dots & A_{nn} \end{pmatrix}^T$ називають *приєднаною* матрицею до матриці A .

Приклад. Знайти обернену до матриці $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix}$. Визначник $\Delta = 4 - 6 = -2 \neq 0$,

отже, обернена матриця існує. $A_{11} = 4$, $A_{12} = -3$, $A_{21} = -2$, $A_{22} = 1$. $A^{-1} = -\frac{1}{2} \begin{pmatrix} 4 & -2 \\ -3 & 1 \end{pmatrix}$.

Зробимо перевірку: $A \cdot A^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{pmatrix} \cdot \left(-\frac{1}{2}\right) \begin{pmatrix} 4 & -2 \\ -3 & 1 \end{pmatrix} = -\frac{1}{2} \begin{pmatrix} -2 & 0 \\ 0 & -2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$.

Зауважимо, що у приєднаній матриці до матриці другого порядку елементи головної діагоналі помінялись місцями, а побічної – змінили знак на протилежний.

Приклад. Знайти обернену матрицю до матриці $A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 2 & -2 & 1 \end{pmatrix}$.

Обчислимо $\det A = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 2 & -2 & 1 \end{vmatrix} = 1 \cdot 1 \cdot 1 + 2(-2) \cdot 2 + 2(-2) \cdot 2 - 2 \cdot 1 \cdot 2 - (-2)(-2) \cdot 1 - 2 \cdot 2 \cdot 1 = -27$.

Оскільки ця матриця невиворнена, то для неї існує обернена матриця. Знайдемо алгебраїчні доповнення усіх елементів матриці A :

$$A_{11} = (-1)^2 \cdot \begin{vmatrix} 1 & -2 \\ -2 & 1 \end{vmatrix} = 1 - 4 = -3; \quad A_{21} = (-1)^3 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ -2 & 1 \end{vmatrix} = -6; \quad A_{31} = (-1)^4 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 2 \\ 1 & -2 \end{vmatrix} = -6;$$

$$A_{12} = (-1)^3 \cdot \begin{vmatrix} 2 & -2 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} = -(2 + 4) = -6; \quad A_{22} = (-1)^4 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} = -3; \quad A_{32} = (-1)^5 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -2 \end{vmatrix} = 6;$$

$$A_{13} = (-1)^4 \cdot \begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 2 & -2 \end{vmatrix} = -4 - 2 = -6; \quad A_{23} = (-1)^5 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & -2 \end{vmatrix} = 6; \quad A_{33} = (-1)^6 \cdot \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} = -3.$$

Тоді приєднаною матрицею буде:

$$A^* = \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} & \dots & A_{1n} \\ A_{21} & A_{22} & \dots & A_{2n} \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ A_{n1} & A_{n2} & \dots & A_{nn} \end{pmatrix}^T = \begin{pmatrix} -3 & -6 & -6 \\ -6 & -3 & 6 \\ -6 & 6 & -3 \end{pmatrix}^T = \begin{pmatrix} -3 & -6 & -6 \\ -6 & -3 & 6 \\ -6 & 6 & -3 \end{pmatrix},$$

$$\text{а оберненою } A^{-1} = \frac{1}{\det A} A^* = -\frac{1}{27} \begin{pmatrix} -3 & -6 & -6 \\ -6 & -3 & 6 \\ -6 & 6 & -3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{1}{9} & \frac{2}{9} & \frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & \frac{1}{9} & -\frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & -\frac{2}{9} & \frac{1}{9} \end{pmatrix}.$$

За означенням знайдена обернена матриця повинна бути такою, щоб її добуток з початковою матрицею дорівнював одиничній матриці. Тому для перевірки, чи обернена матриця знайдена правильно, слід помножити її (справа або зліва) на вихідну матрицю. Перевірка:

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & -2 \\ 2 & -2 & 1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} \frac{1}{9} & \frac{2}{9} & \frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & \frac{1}{9} & -\frac{2}{9} \\ \frac{2}{9} & -\frac{2}{9} & \frac{1}{9} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} = E.$$

НАЙПРОСТІШІ МАТРИЧНІ РІВНЯННЯ

Нехай X – невідома, A, B, C – відомі матриці відповідних розмірностей. Рівняння вигляду

$$AX = B, \quad XA = B, \quad AXB = C$$

називають *найпростішими матричними рівняннями*.

■ **Розв'язком** матричного рівняння називається така матриця X , яка під час підстановки у матричне рівняння перетворює його у правильну рівність (тобто по обидва боки знака рівності утворюються однакові матриці).

□ Рівняння $AX = B$ має єдиний розв'язок $X = A^{-1}B$ тоді і лише тоді, коли матриця A є невивродженою, а кількість рядків матриці B дорівнює порядку квадратної матриці A . ■

Дійсно домножимо ліву і праву частини рівняння зліва на A^{-1} : $A^{-1}AX = A^{-1}B$. Оскільки $A^{-1} \cdot A = E$, то одержимо $EX = A^{-1}B$. Але добуток у лівій частині рівності дорівнює X , що і доводить твердження.

□ Рівняння вигляду $XA = B$ має єдиний розв'язок $X = BA^{-1}$ тоді і лише тоді, коли матриця A є невивродженою, а кількість стовпців матриці B дорівнює порядку квадратної матриці A . ■

□ Рівняння вигляду $AXB = C$ має єдиний розв'язок $X = A^{-1}CB^{-1}$ тоді і лише тоді, коли матриці A і B є невивродженими, кількість рядків матриці C дорівнює порядку квадратної матриці A , а кількість стовпців матриці C дорівнює порядку квадратної матриці B . ■

Приклад. Знайти X , якщо $AXB = C$, де $A = \begin{pmatrix} -1 & 3 \\ 2 & 0 \end{pmatrix}$, $B = \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 1 & 3 \end{pmatrix}$, $C = \begin{pmatrix} 4 & 5 \\ -2 & 2 \end{pmatrix}$.

$\det A = 0 - 6 = -6 \neq 0$; $\det B = 6 - 0 = 6 \neq 0$ – матриці A і B – невиврожені.

$$\begin{aligned} X &= -\frac{1}{6} \begin{pmatrix} 0 & -3 \\ -2 & -1 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 4 & 5 \\ -2 & 2 \end{pmatrix} \cdot \frac{1}{6} \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} = -\frac{1}{36} \begin{pmatrix} 6 & -6 \\ -6 & -12 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} = \\ &= \frac{1}{6} \begin{pmatrix} -1 & 1 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} = \frac{1}{6} \begin{pmatrix} -4 & 2 \\ 1 & 4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -\frac{2}{3} & \frac{1}{3} \\ \frac{1}{6} & \frac{2}{3} \end{pmatrix}. \end{aligned}$$

РАНГ МАТРИЦІ

Нехай A – прямокутна $m \times n$ матриця. Елементи, які лежать на перетині довільних k рядків і r стовпців утворюють $k \times r$ підматрицю.

■ *Визначник квадратної підматриці, утвореної з елементів, які лежать на перетині довільних k рядків і k стовпців матриці A називається мінором k -го порядку матриці A .*

Приклад. Матриця $A = \begin{pmatrix} 3 & 2 & 5 & 0 \\ -1 & 3 & 2 & 2 \end{pmatrix}$ має 8 мінорів 1-го порядку (суть самі елементи матриці) і 6 мінорів 2-го порядку:

$$M_1 = \det \begin{pmatrix} 3 & 2 \\ -1 & 3 \end{pmatrix} = 11; \quad M_2 = \det \begin{pmatrix} 3 & 5 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} = 11; \quad M_3 = \det \begin{pmatrix} 3 & 0 \\ -1 & 2 \end{pmatrix} = 6;$$
$$M_4 = \det \begin{pmatrix} 2 & 5 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} = -11; \quad M_5 = \det \begin{pmatrix} 2 & 0 \\ 3 & 2 \end{pmatrix} = 4; \quad M_6 = \det \begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 2 & 2 \end{pmatrix} = 10.$$

Матриця розміру $m \times n$ ($m \geq k$, $n \geq k$) має $C_m^k \cdot C_n^k$ мінорів k -го порядку.

■ ***Рангом** матриці називається найвищий порядок відмінного від нуля мінора цієї матриці.*

Приклад. Розглянемо матриці :

$$A = \begin{pmatrix} 5 & 2 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 3 \end{pmatrix}; \quad B = \begin{pmatrix} 5 & 2 & 1 \\ 0 & 2 & 3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}; \quad C = \begin{pmatrix} 5 & 2 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}; \quad D = \begin{pmatrix} 5 & 2 & 1 \\ 5 & 2 & 1 \\ 5 & 2 & 1 \end{pmatrix}$$

і знайдемо їхні визначники: $\det A = 30$; $\det B = 0$; $\det C = 0$ і $\det D = 0$. У кожної із чотирьох матриць найвищий порядок мінора дорівнює 3. Проте лише у матриці A він відмінний від нуля. Тому ранг матриці A дорівнює 3 ($\text{rang} A = 3$). Визначник матриці B дорівнює нулю, тому $\text{rang} B < 3$. Проте є ненульові мінори 2-го порядку:

$$M_1 = \det \begin{pmatrix} 5 & 2 \\ 0 & 2 \end{pmatrix} = 10; \quad M_2 = \det \begin{pmatrix} 5 & 1 \\ 0 & 3 \end{pmatrix} = 15; \quad M_3 = \det \begin{pmatrix} 2 & 1 \\ 2 & 3 \end{pmatrix} = 4.$$

Тому $\text{rang} B = 2$. Усі мінори 2-го порядку матриць C та D дорівнюють 0, вони мають ненульові лише мінори 1-го порядку. Тому $\text{rang} C = \text{rang} D = 1$.

Обчислити ранг матриці можна, обчисливши усі мінори, починаючи з $k = 2$ (ранг будь-якої ненульової матриці ≥ 1 , оскільки лише в нульовій матриці усі мінори 1-го порядку дорівнюють 0). Це громіздка робота, особливо якщо розмірність матриці достатньо велика. Значно спростити процес обчислення рангу матриці може застосування таких властивостей:

- Якщо всі мінори k -го порядку матриці A дорівнюють нулю, тоді і всі мінори вищих порядків теж дорівнюють нулю. А отже, $\text{rang} A < k$. ■
- Під час еквівалентних перетворень ранг матриці не змінюється. ■
- Ранг східчастої матриці дорівнює кількості ненульових рядків цієї матриці. ■

Приклад. Нехай дано східчасту матрицю

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 3 & 5 & 4 \\ 0 & 2 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 4 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}.$$

Її ранг, згідно з останнім твердженням дорівнює 3. Дійсно, єдиний мінор 4-го порядку (визначник самої матриці) дорівнює нулеві, оскільки визначник матриці, яка містить нульовий рядок, дорівнює нулю. Якщо знайдеться відмінний від нуля мінор 3-го порядку, то $\text{rang} A = 3$. Розглянемо мінор з елементів, які знаходяться на перетині 1-го, 3-го, 4-го

стовпців та 1-го, 2-го, 3-го рядків: $M = \begin{vmatrix} 1 & 5 & 4 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 4 \end{vmatrix} = 4 \neq 0$ (визначник трикутної матриці

дорівнює добутку діагональних елементів). Отже, $\text{rang} A = 3$. Зауважимо, що у цій східчастій матриці ненульових рядків є рівно три.

АЛГОРИТМ ЗНАХОДЖЕННЯ РАНГУ МАТРИЦІ

1. За допомогою елементарних перетворень над рядками матриці A одержати східчасту матрицю \tilde{A} .
2. Порахувати кількість k ненульових рядків у матриці \tilde{A} .
3. Зробити висновок: $\text{rang} A = k$.

Приклад. Обчислити $\text{rang} A$, якщо $A = \begin{pmatrix} 1 & -3 \\ -3 & 2 \end{pmatrix}$. Східчаста матриця, еквівалентна даній, – це матриця $\begin{pmatrix} 1 & -3 \\ 0 & -7 \end{pmatrix} = \tilde{A}$. Східчаста матриця \tilde{A} має два ненульові рядки. Тому $\text{rang} A = \text{rang} \tilde{A} = 2$.